

af betydning for Lønmodtagernes Dyrtingsfonds soliditet og medlemmernes sikkerhed.

Efter bestemmelsen kan Finanstilsynet endvidere uden retskendelse få adgang til disse virksomheder. For så vidt angår forholdet til Grundlovens § 72 om boligens ukrænkelighed henvises til bemærkningerne under stk. 2.

Stk. 4 medfører, at Finanstilsynet ud over oplysninger fra Lønmodtagernes Dyrtingsfond kan kræve oplysninger af virksomheder og fysiske personer, der ikke udøver tilsynsbelagt virksomhed, hvis disse har informationer, som er nødvendige for Finanstilsynets virksomhed efter loven. Oplysningspligten vil ikke være opfyldt, hvis de indsendte oplysninger er urigtige eller vildledende.

Til § 10 c

§ 10 c er en videreførelse af § 10, stk. 3, i den gældende lov om Lønmodtagernes Dyrtingsfond. Bestemmelsen indebærer, at Finanstilsynet skal afgive en årlig beretning. Det er præciseret i forslaget, at beretningen skal afgives til beskæftigelsesministeren. Finanstilsynet skal som hidtil underrette Lønmodtagernes Dyrtingsfond om beretningens indhold.

Til § 10 d

§ 10 d foreslås ændret som en konsekvens af den ændrede nummerering i lov nr. 453 af 10. juni 2003 om finansiel virksomhed.

Til § 10 e

§ 10 e er en videreførelse af § 10, stk. 7, i den gældende lov om Lønmodtagernes Dyrtingsfond.

Det foreslås, at *§ 10 e* ændres således, at bestemmelsen svarer til § 372, stk. 1, i lov nr. 453 af 10. juni 2003 om finansiel virksomhed, og således at afgørelser truffet af Finanstilsynet efter regler udstedt i medfør af lov om Lønmodtagernes Dyrtingsfond også kan påklages.

Til § 10 f

Det foreslås, at der som ny *§ 10 f* indsættes en bestemmelse, der henviser til, at §§ 354 og 355 om tavshedspligt og partsstatus i lov nr. 453 af 10. juni 2003 om finansiel virksomhed med de nødvendige tilpasninger finder anvendelse på lov om Lønmodtagernes Dyrtingsfond. Partsstatus og partsbeføjelser efter § 355 er begrænset til forhold, hvor tilsynets afgørelse træffes efter den 1. juli 2004.

Til nr. 6

Til § 14 a

§ 14 a fastsætter hvilke overtrædelser af lovens bestemmelser, der kan strafforfølges. Med forslaget strafbelægges de bestemmelser, der svarer til bestemmelser, der er strafbelagt efter lov nr. 453 af 10. juni 2003 om finansiel virksomhed. Samtidig anvendes samme strafferamme. Overtrædelse af enkelte nærmere bestemte bestemmelser kan således straffes med fængsel indtil 4 måneder. Dette er en skærpelse i forhold til den gældende lov om Lønmodtagernes Dyrtingsfond, der alene hjemler bødestraf.

Stk. 1, 3. pkt., er en konsekvens af lovforslagets forslag til § 10, stk. 4, således, at der kan idømmes straf, hvis et påbud ikke efterkommes.

Stk. 2 indebærer, at der i regler, som udstedes i medfør af loven, kan fastsættes bødestraf for overtrædelse af bestemmelserne. Straffebestemmelsen skal fremgå af de nævnte regler.

Forældelsesfristen på 5 år i *stk. 3*, er en forlængelse af fristen i forhold til den almindelige regel på 2 år, jf. straffelovens § 93, stk. 1, nr. 1. Den forlængede forældelsesfrist er begrundet i, at en række overtrædelser først opdages ved undersøgelser i Lønmodtagernes Dyrtingsfond. Da Finanstilsynets undersøgelser ofte sker med mere end 2 års interval, kunne der være indtruffet forældelse ved opdagelsen af disse overtrædelser. Den forlængede forældelsesfrist skal således ses i lyset af forslaget om at udvide Finanstilsynets tilsyn med Lønmodtagernes Dyrtingsfond. Bestemmelsen svarer til forældelsesfristen i lov om finansiel virksomhed.

Til nr. 7

Bilag A er en videreførelse af bilag A i den gældende lov om Lønmodtagernes Dyrtingsfond. Bilaget foreslås ændret, så det svarer til § 5, stk. 1, nr. 18, i nr. 453 af 10. juni 2003 om finansiel virksomhed. Bilaget definerer, hvilke lande der er omfattet af zone A. En ajourført opregning af zone A lande kan fås ved henvendelse til Finanstilsynet.

Til § 5

Til nr. 1

Det foreslås, at der indsættes en bestemmelse i lov om grænseoverskridende pengeoverførsler, hvorefter overtrædelser af artikel 3-5 i forordning nr. 2560/2001/EF om grænseoverskridende betalinger i euro straffes med bøde. Efter forordningens artikel 7 har medlemsstaterne pligt til at sikre, at forordningen overholdes. Dette sker ved, at der fastsættes bestem-